

CZY TRZEBA KOCHAĆ DRUGIEGO CZŁOWIEKA? – Spotkanie z Janem Pawłem II w Drohiczynie

Wiodące cele katechetyczne

- Poznanie przesłania płynącego z nauczania Jana Pawła II podczas spotkania w Drohiczynie

Szczegółowe cele operacyjne

Wiedza:

Uczeń:

- wie, kim był Jan Paweł II,
- wie, jaką rolę w diecezji sprawuje biskup,
- podaje treść nowego przykazania miłości,

Umiejętności:

Uczeń:

- opowiada o pobycie św. Jana Pawła II w Drohiczynie,
- śpiewa refren piosenki „Abyśmy byli jedno”
- wyjaśnia, jak może w życiu realizować wezwanie Ojca Świętego,

Postawy:

Uczeń:

- realizuje w swoim życiu przykazanie miłości

Metody i formy pracy: analiza fotografii, prezentacja i omówienie zdjęć, opowiadanie z pomocą zdjęć, rozmowa kierowana, słuchanie i śpiewanie piosenki, praca z fragmentem przemówienia Jana Pawła II, zabawa „pajęczyna”

Środki dydaktyczne: zdjęcia (mogą być w formie prezentacji multimedialnej), karty pracy (Załącznik SPIII), teksty z fragmentem przemówienia Jana Pawła II

I. POWITANIE

1. Modlitwa

Dzieci tworzą okrąg, K. wprowadza do modlitwy słowami:

Wszyscy tworzymy jedną rodzinę dzieci Bożych, której Ojcem jest Bóg. Podajmy sobie ręce i wspólnie odmówmy modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus...
„Ojcze nasz...”

2. Moje wybory – analiza fotografii

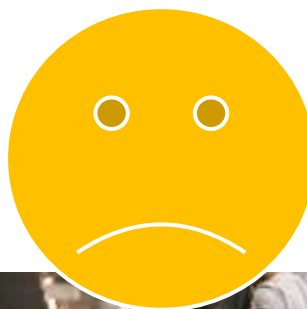
K. wywiesza na tablicy fotografie lub ilustracje przedstawiające różne zachowania i zachęca uczniów, aby przez chwilę się im przyjrzeni, następnie wiesza na tablicy emotikony – buźkę wesolą oraz smutną, i prosi, aby uczniowie dokonali wyboru, umieszczając fotografię pod

odpowiednią buźką. Uczeń, który przewiesza fotografię omawia, co ona przedstawia i wyjaśnia, dlaczego dokonał takiego wyboru.

Przykładowe fotografie:



Po wykonaniu zadania praca wygląda następująco:



- Dlaczego w taki sposób pogrupowaliście te fotografie?

K. podsumowuje wypowiedzi uczniów:

Dobre uczynki sprawiają nam i innym ludziom radość. Złe wywołują w nas smutek, płacz, nieraz prowadzą do kłótni.

- Czy w naszym życiu zdarzają się tylko dobre uczynki? (...)

Niestety zdarza się, że nie zawsze postępujemy właściwie, bardzo często naszym zachowaniem sprawiamy przykrość drugiemu człowiekowi.

- Kto daje nam wskazówki, co jest dobre, a co złe? (...)

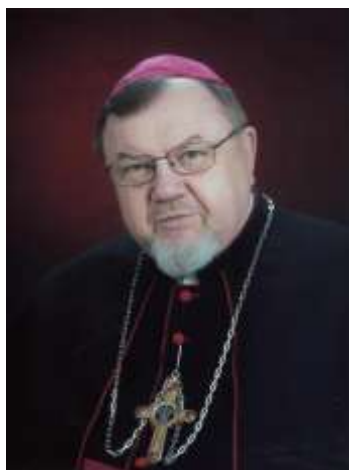
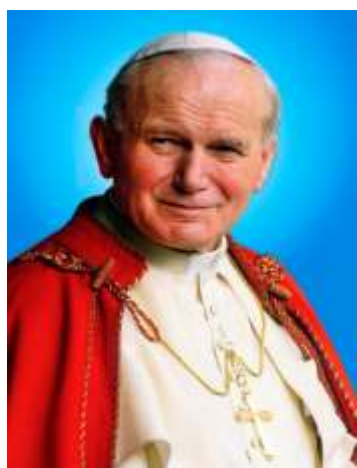
Pan Jezus stawia na naszej drodze różne osoby, które pokazują, jak należy żyć i postępować, aby kiedyś dojść do nieba. Są to rodzice, kapłani, nauczyciele, dziadkowie, koleżanki i koledzy. Mówią nam o tym podczas różnych sytuacji życiowych, spotkań.

Dzisiaj opowiem wam o takim spotkaniu, które miało miejsce kilkanaście lat temu w Drohiczynie.

II. ZAPROSZENIE DO SPOTKANIA Z OJCEM ŚWIĘTYM JANEM PAWŁEM II

1. Jan Paweł II w Drohiczynie – opowiadanie z pomocą zdjęć, rozmowa kierowana

K. wywiesza na tablicy następujące zdjęcia:



- Czy znacie osoby przedstawione na tych zdjęciach?

Po rozmowie z dziećmi K. opowiada:

W 1999 roku do Polski przyleciał Papież – Jan Paweł II (*uczniowie wskazują zdjęcie*). Jego pobyt w naszym kraju trwał wówczas 13 dni – była to najdłuższa pielgrzymka do Ojczyzny. Szóstego dnia, czyli 10 czerwca Ojciec Święty odwiedził Drohiczyn – stolicę naszej diecezji. Przybył tutaj na zaproszenie ówczesnego Księdza Biskupa – Antoniego Pacyfika Dydcza (*pokazujemy zdjęcie*). Na to spotkanie zostało zaproszonych wielu gości, m. in. abp Sawa (*wskazujemy zdjęcie*), który jest Głową Kościoła Prawosławnego, który nie jest w łączności z Kościołem Katolickim. Podczas tego spotkania osoby te rozmawiały o tym, że trzeba się wzajemnie kochać i szanować mimo różnic i dzielących nas spraw. Spotkanie to było m. in. po to, by zachęcić wszystkich do wzajemnej miłości.

Na to spotkanie do Drohiczyzna przybyło bardzo wielu wiernych. Z pewnością byli tam wasi rodzice i dziadkowie. Jan Paweł II wszystkim zebranych przypomniał, jak wielkie znaczenie ma w naszym życiu okazywanie sobie nawzajem dobroci i miłości.

2. Jan Paweł II zachęca do wypełniania nowego przykazania miłości – praca z tekstem

Jan Paweł II rozpoczął swoje przemówienie do zebranych w Drohiczyźnie następującymi słowami: „*Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem* (J 13, 34). Przed chwilą słyszeliśmy słowa Chrystusa, które przekazał nam święty Jan w swojej Ewangelii. Wypowiedział je do swoich uczniów w mowie pożegnalnej przed swoją męką i śmiercią na krzyżu, kiedy umywał nogi Apostołom. Jest to jakby Jego ostatnie wołanie do ludzkości, w którym wyraża gorące pragnienie: *abyście się wzajemnie miłowali.*”
K. rozdaje teksty uczniom (zał. 1) i prosi, aby jeden uczeń odczytał pierwsze zdanie z przemówienia Jana Pawła II (...)

- Czyje są to słowa?
- Kiedy Jezus wypowiedział te słowa?
- Przy jakiej czynności Pan Jezus mówił o okazywaniu sobie miłości?
- Do czego Jezus nas wzywa tymi słowami?
- Kiedy możemy powiedzieć, że miłujemy się wzajemnie?

Jan Paweł II przypomniał nam, że musimy zawsze kochać drugiego człowieka, nawet, gdy jest to trudne. Wezwanie do miłości było ostatnim wołaniem Jezusa do ludzi przed Jego męką i śmiercią.

Uczniowie uzupełniają tekst nowego przykazania miłości (ćw. 1 – karta pracy)

3. Krzyż Drohiczyński znakiem miłości – kolorowanie

- Kiedy Pan Jezus pokazał, jak bardzo nas kocha? (gdy umarł za nas na krzyżu)

Krzyż to znak miłości Boga do człowieka. Na przyjazd Ojca Świętego do Drohiczyzna został przygotowany piękny ołtarz.

K. pokazuje zdjęcie:



- Co znajduje się w centrum ołtarza?
- Jak myślicie, dlaczego ten krzyż jest pęknięty? (...)
- Kiedy krzyż Chrystusa może pękać? (...)

K. podsumowuje wypowiedzi uczniów:

Gdy ludzie poprzez grzechy odwracają się od Boga, gdy nie okazują sobie nawzajem miłości, gdy nie chcą siebie zrozumieć, to możemy powiedzieć, że krzyż Chrystusowy „pęka”.

- Kto mimo wszystko podtrzymuje pęknięty krzyż? (Chrystus i sieć rybacka)

- Co możemy zrobić, aby krzyż Chrystusowy nie pękał? (kochać drugiego człowieka)

Na kartach pracy macie taki pęknięty krzyż, a pod nim serce. Pokolorujcie ten rysunek a w sercu wpiszcie odpowiedź na pytanie:

- Co mogę zrobić, aby Chrystusowy krzyż nie pękał?

Uczniowie kolorują krzyż, a w sercu wpisują: MIŁUJĘ DRUGIEGO CZŁOWIEKA (ćw. 2 – karta pracy)



III. ODPOWIEDŹ – OKAZUJĘ MIŁOŚĆ DRUGIEMU CZŁOWIEKOWI

1. Miłość cnotą łączącą ludzi – zabawa pajęczyna

K. zaprasza dzieci na środek klasy, bierze do ręki kłębek włóczki i wyjaśnia zabawę: będziemy sobie nawzajem podawać lub rzucać do siebie kłębkami, w taki sposób, żeby każdy uczestnik zabawy go otrzymał. Osoba, która otrzymuje kłębek, rozwija go, trzymając swój kawałek włóczki i podaje dalej. Podając komuś kłębek mówimy do niego coś miłego, np. Kasiu, ładnie dziś wyglądasz... K. pilnuje, aby kłębek trafił do każdej osoby. W ten sposób utworzy się pajęczyna.

Po skończonej zabawie dzieci podnoszą ręce z włóczką do góry, a K. wyjaśnia:

Tak jak w tej chwili połączyła nas nić, tak w codziennym życiu ludzi należących do Kościoła łączy MIŁOŚĆ. Jesteśmy wspólnotą, w której każdy jest potrzebny i każdego należy kochać i szanować.

- Co się stanie, gdy nić zostanie przerwana? (...)

K. rozcina nić w kilku miejscach...

- Jak możemy naprawić taką przerwaną nić w codziennym życiu? (przeprzeć, skorzystać z sakramentu pokuty, pomyśleć, zanim coś zrobię,...)

2. Odmieniam oblicze ziemi – nauka i śpiew refrenu piosenki

Tekst piosenki uczniowie mają na kartach pracy (zad. 3 – karta pracy)

K. prosi, aby jeden z uczniów odczytał tekst:

Abyśmy byli jedno podajmy sobie ręce,
Abyśmy byli razem i jedno mieli serce.
Dzielmy się chlebem, dzielmy się niebem,
Niech się odmieni, niech się odmieni
Oblicze ziemi, tej ziemi.

następnie włącza nagranie:

https://www.youtube.com/watch?v=O_0_ou6PHp4

Dzieci włączają się we wspólny śpiew...

- O co prosimy słowami tej piosenki?
- Co to znaczy być jedno? (żyć ze wszystkimi w zgodzie, kochać innych, dzielić się z potrzebującymi,...)
- Dlaczego trzeba odmieniać oblicze ziemi?

IV. POŻEGNANIE

1. Powtórzenie wiadomości:

- O jakim spotkaniu mówiliśmy dziś na lekcji religii?
- Do czego nawoływał nas Jan Paweł II podczas pobytu w Drohiczynie?
- Dlaczego trzeba kochać każdego człowieka?
- Jak możemy odmieniać oblicze ziemi?

2. Praca domowa:

Naucz się na pamięć nowego przykazania miłości i narysuj, w jaki sposób możesz odmienić oblicze ziemi.

3. Modlitwa:

K. zaprasza uczniów na środek klasy i ustawia ich w kręgu, następnie rozpoczyna modlitwę:

Panie Jezu, pragniemy w naszym życiu wypełniać Twoje wezwanie do miłości, pomagaj nam stawać się coraz lepszymi i odmieniać oblicze ziemi

Śpiew piosenki: „Abyśmy byli jedno” (na słowa „podajmy sobie ręce”, uczniowie podają sobie ręce i unoszą je do góry)